



Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

2. července 2020*

„Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Směrnice 2008/115/ES – Společné normy a postupy v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí – Podmínky zajištění – Článek 16 odst. 1 – Zajištění ve věznici pro účely vyhoštění – Státní příslušník třetí země představující vážnou hrozbu pro veřejný pořádek nebo veřejnou bezpečnost“

Ve věci C-18/19,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo) ze dne 22. listopadu 2018, došlým Soudnímu dvoru dne 11. ledna 2019, v řízení

WM

proti

Stadt Frankfurt am Main

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení J.-C. Bonichot, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta (zpravodajka), místopředsedkyně Soudního dvora, M. Safjan, L. Bay Larsen a C. Toader, soudci,

generální advokát: P. Pikamäe,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za WM S. Basay-Yildiz, Rechtsanwältin,
- za německou vládu J. Möllerem a R. Kanitzem, jako zmocněnci,
- za švédskou vládu původně A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev, J. Lundberg a H. Eklinder, poté A. Olofem Simonssonem, jakož i C. Meyer-Seitz, H. Shev a H. Eklinder, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi C. Cattabriga a M. Wasmeierem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 27. února 2020,

* Jednací jazyk: němčina.

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 16 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. 2008, L 348, s. 98).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi WM, tuniským státním příslušníkem, a Stadt Frankfurt am Main (město Frankfurt nad Mohanem, Německo) ve věci legality rozhodnutí o jeho zajištění ve věznici pro účely vyhoštění.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Body 2 a 4 odůvodnění směrnice 2008/115 znějí následovně:

„(2) Evropská rada na zasedání v Bruselu ve dnech 4. a 5. listopadu 2004 vyzvala k vypracování účinné politiky pro vyhošťování a dobrovolný návrat založené na společných normách pro navracení osob humánním způsobem a při plném respektování jejich lidských práv a důstojnosti.

[...]

(4) Je třeba stanovit jasná, průhledná a spravedlivá pravidla pro účinnou návratovou politiku jakožto nezbytnou složku dobře řízené migrační politiky.“
- 4 Článek 1 této směrnice stanoví:

„Tato směrnice stanoví společné normy a postupy, které jsou v členských státech používány při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí v souladu se základními právy jakožto obecnými zásadami práva Společenství i s mezinárodním právem, včetně závazků v oblasti ochrany uprchlíků a dodržování lidských práv.“
- 5 Článek 2 uvedené směrnice stanoví:

„1. Tato směrnice se vztahuje na státní příslušníky třetích zemí neoprávněně pobývajících na území členského státu.

2. Členské státy mohou rozhodnout, že tuto směrnici nepoužijí na státní příslušníky třetích zemí,

 - a) jimž byl odepřen vstup v souladu s článkem 13 [nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. 2006, L 105, s. 1)], nebo kteří byli zadrženi nebo zastaveni příslušnými orgány v souvislosti s neoprávněným překročením vnější hranice členského státu po zemi, po moři nebo vzduchem a následně neobdrželi v tomto členském státě povolení k pobytu či oprávnění k pobytu;
 - b) jejichž návrat je trestněprávní sankcí nebo důsledkem trestněprávní sankce podle vnitrostátního práva nebo kterých se týká vydávací řízení.

[...]“

6 Článek 7 odst. 4 téže směrnice zní následovně:

„Pokud hrozí nebezpečí skrývání se nebo pokud byla žádost o oprávněný pobyt zamítnuta jakožto zjevně nedůvodná nebo podvodná anebo pokud dotčená osoba představuje hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo národní bezpečnost, nemusí členské státy poskytnout lhůtu k dobrovolnému opuštění území nebo mohou poskytnout lhůtu kratší než sedm dní.“

7 Článek 8 směrnice 2008/115 uvádí:

„1. Členské státy přijmou veškerá opatření nezbytná k výkonu rozhodnutí o navrácení, jestliže nebyla poskytnuta lhůta k dobrovolnému opuštění území v souladu s čl. 7 odst. 4 nebo jestliže povinnost návratu nebyla během lhůty pro dobrovolné opuštění území poskytnutá podle článku 7 splněna.

[...]

4. Jestliže členské státy použijí při uskutečňování vyhoštění státního příslušníka třetí země, který při něm klade odpor, jako krajní možnost donucovací opatření, musí být tato opatření přiměřená a použití síly nesmí překročit únosnou míru. Provádějí se na základě vnitrostátních právních předpisů v souladu se základními právy a je při nich náležitě respektována důstojnost a tělesná integrita dotčeného státního příslušníka třetí země.

[...]“

8 Článek 15 směrnice 2008/115, nadepsaný „Zajištění“, ve svém odstavci 1 stanoví:

„Nemohou-li být v konkrétním případě účinně uplatněna jiná dostatečně účinná, avšak mírnější donucovací opatření, mohou členské státy zajistit pouze státního příslušníka třetí země, o jehož navrácení probíhá řízení, za účelem přípravy návratu nebo výkonu vyhoštění, zejména v případě, že

- a) hrozí nebezpečí skrývání se nebo
- b) dotčený státní příslušník třetí země se vyhýbá přípravě návratu či uskutečňování vyhoštění nebo je jinak ztěžuje.

Jakékoli zajištění musí trvat co nejkratší dobu, a pouze dokud jsou s náležitou pečlivostí činěny úkony směřující k vyhoštění.“

9 Článek 16 této směrnice, nadepsaný „Podmínky zajištění“, stanoví:

„1. Zajištění se zpravidla vykonává ve zvláštních zajišťovacích zařízeních. Nemůže-li členský stát poskytnout ubytovací prostor ve zvláštním zajišťovacím zařízení a musí-li se uchýlit k umístění ve věznici, musí být zajištění státní příslušníci třetí země odděleni od běžných vězňů.

2. Zajištěným státním příslušníkům třetí země se na požádání umožní navázat včas kontakt s právními zástupci, rodinnými příslušníky a příslušnými konzulárními orgány.

3. Zvláštní pozornost se věnuje postavení zranitelných osob. Poskytuje se neodkladná zdravotní péče a základní léčba.

4. Příslušné a způsobilé vnitrostátní, mezinárodní a nevládní organizace a subjekty mají možnost navštěvovat zajišťovací zařízení uvedená v odstavci 1 v té míře, ve které jsou užívána pro zajištění státních příslušníků třetích zemí v souladu s touto kapitolou. Tyto návštěvy mohou podléhat schválení.

5. Zajištěným státním příslušníkům třetích zemí se pravidelně poskytují informace o pravidlech platných v zajišťovacím zařízení a o jejich právech a povinnostech. Mezi tyto informace patří i informace o jejich právu podle vnitrostátního práva na kontaktování organizací a subjektů uvedených v odstavci 4.“

10 Článek 17 odst. 2 uvedené směrnice zní:

„Zajištěným rodinám se až do vyhoštění poskytuje samostatné ubytování zaručující přiměřené soukromí.“

11 Článek 18 odst. 1 téže směrnice stanoví:

„Vznikne-li důsledkem výjimečně rozsáhlého množství státních příslušníků třetích zemí, kteří mají být navraceni, nepředvídatelně velká zátěž pro kapacitu zajišťovacích zařízení členského státu nebo pro jeho správní či soudní zaměstnance, může tento členský stát po dobu trvání uvedené mimořádné situace rozhodnout o poskytnutí delší lhůty pro soudní přezkum, než je lhůta stanovená podle čl. 15 odst. 2 třetího pododstavce, a přijmout naléhavá opatření, pokud jde o podmínky zajištění odchylující se od opatření stanovených v čl. 16 odst. 1 a čl. 17 odst. 2.“

Německé právo

12 Ustanovení § 58a odst. 1 Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbstätigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet (zákon o pobytu, výdělečné činnosti a integraci cizinců na spolkovém území) ze dne 30. července 2004 (BGBl. 2004 I, s. 1950), ve znění použitelném na spor v původním řízení (dále jen „AufenthG“), stanoví:

„Na základě prognózy založené na zjištěných skutečnostech může nejvyšší orgán spolkové země bez předchozího vyhošťovacího opatření za účelem odvrácení mimořádného nebezpečí pro bezpečnost Spolkové republiky Německo nebo teroristické hrozby vydat rozhodnutí o vyhoštění cizince. Rozhodnutí o vyhoštění je vykonatelné okamžitě; upozornění na možnost vyhoštění se nevyžaduje.“

13 V ustanovení § 62a odst. 1 AufenthG se stanoví:

„Zajištění za účelem vyhoštění se zpravidla vykonává ve zvláštních zajišťovacích zařízeních. Není-li na spolkovém území zvláštní zajišťovací zařízení nebo představuje-li cizinec vážnou hrozbu pro tělesnou integritu a život třetích osob nebo pro významné právem chráněné zájmy vnitřní bezpečnosti, může být zajištění vykonáno v jiných vězeňských zařízeních; v takovém případě musí být osoby zajištěné za účelem vyhoštění umístěny odděleně od běžných vězňů. [...]“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

14 WM je tuniský státní příslušník, který pobýval v Německu. Rozhodnutím ze dne 1. srpna 2017 příslušné ministerstvo Spolkové země Hesensko (Německo) nařídilo jeho vyhoštění do Tuniska na základě § 58a odst. 1 AufenthG z důvodu, že představuje zvláštní hrozbu pro národní bezpečnost, zejména s ohledem na jeho osobnost, jeho chování, jeho radikálně islamistické smýšlení, s ohledem na skutečnost, že byl označen zpravodajskými službami za „převaděče a osobu provádějící nábor pro teroristickou organizaci Islámský stát“, jakož i s ohledem na jeho činnost pro tutéž organizaci v Sýrii.

- 15 WM podal proti rozhodnutí ze dne 1. srpna 2017 žalobu k Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud, Německo) a dále předložil návrh na vydání předběžného opatření spočívajícího v odkladu vykonatelnosti tohoto rozhodnutí. Rozhodnutím ze dne 19. září 2017 uvedený soud návrh na vydání předběžného opatření zamítl s odůvodněním, že existuje dostatečná pravděpodobnost, že WM spáchá v Německu teroristický útok.
- 16 Rozhodnutím ze dne 18. srpna 2017 nařídil Amtsgericht Frankfurt am Main (Okresní soud ve Frankfurtu nad Mohanem, Německo) na návrh příslušného cizineckého úřadu podle ustanovení § 62a odst. 1 AufenthG zajištění WM ve věznici pro účely vyhoštění do 23. října 2017.
- 17 WM podal proti tomuto rozhodnutí odvolání k Landgericht Frankfurt am Main (Zemský soud ve Frankfurtu nad Mohanem, Německo), který je rozhodnutím ze dne 24. srpna 2017 zamítl. WM podal proti tomuto posledně uvedenému rozhodnutí kasační opravný prostředek k Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo), kterou se domáhal určení nezákonnosti svého zajištění v období od 18. srpna 2017 do 23. října 2017.
- 18 Dne 9. května 2018 byl WM vyhoštěn do Tuniska.
- 19 V tomto kontextu si předkládající soud klade otázku, zda čl. 16 odst. 1 směrnice 2008/115 umožňuje, aby členský stát zajistil neoprávněně pobývajícího státního příslušníka třetí země ve věznici pro účely vyhoštění odděleně od běžných vězňů nikoli z důvodu neexistence zvláštních zajišťovacích zařízení v tomto členském státě, ale z důvodu, že tento státní příslušník představuje vážnou hrozbu pro tělesnou integritu a život třetích osob nebo pro národní bezpečnost.
- 20 Předkládající soud je toho názoru, že výsledek sporu, který mu byl předložen, závisí na výkladu čl. 16 odst. 1 směrnice 2008/115.
- 21 Za těchto podmínek se Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Brání čl. 16 odst. 1 [směrnice 2008/115] vnitrostátní právní úpravě, podle níž lze zajištění pro účely vyhoštění v případě, že cizinec představuje vážnou hrozbu pro tělesnou integritu a život třetích osob nebo pro významné právem chráněné zájmy vnitřní bezpečnosti, vykonat v běžné věznici, přičemž osoba zajištěná pro účely vyhoštění musí být i v tomto případě umístěna odděleně od běžných vězňů?“

K předběžné otázce

- 22 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 16 odst. 1 směrnice 2008/115 musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která umožňuje, aby neoprávněně pobývajícím státním příslušníkům třetí země byl zajištěn ve věznici pro účely vyhoštění odděleně od běžných vězňů z důvodu, že představuje vážnou hrozbu pro tělesnou integritu a život třetích osob nebo pro národní bezpečnost.

K věcné působnosti směrnice 2008/115

- 23 Švédská vláda zpochybňuje použitelnost článku 16 směrnice 2008/115 ve věci v původním řízení. Tato vláda zdůrazňuje, že podle článku 72 SFEU se společná přistěhovalecká politika Evropské unie, do níž spadá směrnice 2008/115, nedotýká výkonu odpovědnosti členských států za udržování veřejného pořádku a ochranu vnitřní bezpečnosti, takže tyto státy mají i nadále pravomoc přijmout účinná bezpečnostní opatření v souvislosti se zajištěním neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí pro účely vyhoštění. Podle uvedené vlády je přitom § 62a odst. 1 AufenthG opatřením nezbytným pro udržování veřejného pořádku a ochranu vnitřní bezpečnosti Německa.

- 24 V této souvislosti je třeba připomenout, jak uvedl generální advokát v bodě 29 svého stanoviska, že rozsah působnosti směrnice 2008/115, která byla přijata zejména na základě čl. 63 prvního pododstavce bodu 3 písm. b) ES, což je ustanovení převzaté do čl. 79 odst. 2 písm. c) SFEU, obsaženého v třetí části hlavy V Smlouvy o FEU týkající se „prostoru svobody, bezpečnosti a práva“, je třeba posuzovat s přihlédnutím k celkové systematice této směrnice.
- 25 Podle čl. 2 odst. 1 směrnice 2008/115 se tato směrnice vztahuje na státní příslušníky třetích zemí neoprávněně pobývajících na území členského státu. Odstavec 2 tohoto článku uvádí situace, ve kterých mají členské státy možnost tuto směrnici nepoužít. Žádná skutečnost ve spise, který byl předložen Soudnímu dvoru, nenasvědčuje tomu, že situace žalobce v původním řízení spadá pod některou ze situací uvedených v čl. 2 odst. 2 uvedené směrnice.
- 26 Situace žalobce v původním řízení, na něhož se vztahuje rozhodnutí o zajištění ve věznici, jež bylo přijato na základě § 62a odst. 1 AufenthG, jehož cílem je provést čl. 16 odst. 1 směrnice 2008/115 do německého právního řádu, podle všeho spadá do oblasti působnosti této směrnice a konkrétně do oblasti působnosti jejího čl. 16 odst. 1.
- 27 V projednávaném případě nemůže být pouhé uplatnění článku 72 SFEU dostatečné k vyloučení použití směrnice 2008/115, i když vnitrostátní právní úprava dotčená ve věci v původním řízení odkazuje na existenci vážné hrozby pro tělesnou integritu a život třetích osob nebo pro významné právem chráněné zájmy vnitřní bezpečnosti, aby mohlo být zajištění vykonáno ve věznici.
- 28 Podle ustálené judikatury totiž členským státům sice přísluší přijmout opatření umožňující zajištění veřejného pořádku na svém území, jakož i jejich vnitřní a vnější bezpečnosti, avšak z toho nevyplývá, že by se taková opatření zcela vymykala uplatnění unijního práva [rozsudek ze dne 2. dubna 2020, Komise v. Polsko a další (Dočasný mechanismus relokace žadatelů o mezinárodní ochranu), C-715/17, C-718/17 a C-719/17, EU:C:2020:257, bod 143].
- 29 Článek 72 SFEU, který stanoví, že hlava V Smlouvy o FEU se nedotýká výkonu odpovědnosti členských států za udržování veřejného pořádku a ochranu vnitřní bezpečnosti, nelze vykládat tak, že přiznává členským státům pravomoc nepoužít ustanovení unijního práva, v projednávané věci článku 16 směrnice 2008/115, na základě pouhého poukázání na tyto odpovědnosti [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 2. dubna 2020, Komise v. Polsko a další (Dočasný mechanismus relokace žadatelů o mezinárodní ochranu), C-715/17, C-718/17 a C-719/17, EU:C:2020:257, body 145 et 152].
- 30 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že věc v původním řízení spadá do oblasti působnosti směrnice 2008/115 a je třeba odpovědět na předběžnou otázku.

K věci samé

- 31 Soudní dvůr rozhodl, že čl. 16 odst. 1 první věta směrnice 2008/115 stanoví zásadu, podle které se zajištění neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí pro účely vyhoštění vykonává ve zvláštních zajišťovacích zařízeních. Druhá věta tohoto ustanovení stanoví výjimku z této zásady, která musí být jako taková vykládána striktně (rozsudek ze dne 17. července 2014, Bero a Bouzalmate, C-473/13 a C-514/13, EU:C:2014:2095, bod 25).
- 32 Soudní dvůr kromě toho konstatoval, že druhá věta čl. 16 odst. 1 směrnice 2008/115 nemá totožné znění ve všech jazykových verzích. V německé jazykové verzi toto ustanovení totiž stanoví, že „nemá-li členský stát zvláštní zajišťovací zařízení a mají-li být zajištění státní příslušníci třetích zemí umístěni do věznice, jsou umístěni odděleně od běžných vězňů“. V ostatních jazykových verzích uvedené ustanovení neodkazuje na neexistenci zvláštních zajišťovacích zařízení, ale na okolnost, že členský stát „nemůže“ umístit uvedené státní příslušníky do takových zařízení (rozsudek ze dne 17. července 2014, Bero a Bouzalmate, C-473/13 a C-514/13, EU:C:2014:2095, bod 26).

- 33 Podle ustálené judikatury musí být v případě rozdílů mezi jazykovými verzemi unijního textu dotčené ustanovení vykládáno podle celkové systematiky a účelu právní úpravy, jejíž je součástí [rozsudek ze dne 14. května 2019, M a další (Odnětí postavení uprchlíka), C-391/16, C-77/17 a C-78/17, EU:C:2019:403, bod 88 a citovaná judikatura].
- 34 Pokud jde zaprvé o celkovou systematiku směrnice 2008/115, čl. 16 odst. 1 první věta této směrnice vyžaduje, aby dotčení státní příslušníci třetích zemí byli „zpravidla“ umístováni ve zvláštních zajišťovacích zařízeních. Použití tohoto výrazu nasvědčuje tomu, že směrnice 2008/115 připouští výjimky z tohoto obecného pravidla.
- 35 Článek 18 směrnice 2008/115, nadepsaný „Mimořádné situace“, ve svém odstavci 1 stanoví, že vznikne-li důsledkem výjimečně rozsáhlého množství státních příslušníků třetích zemí, kteří mají být navraceni, nepředvídatelně velká zátěž pro kapacitu zajišťovacích zařízení členského státu nebo pro jeho správní či soudní zaměstnance, může tento členský stát po dobu trvání uvedené mimořádné situace přijmout naléhavá opatření, pokud jde o podmínky zajištění odchylující se od opatření stanovených v čl. 16 odst. 1 a čl. 17 odst. 2 směrnice 2008/115.
- 36 I když se tato naléhavá opatření použijí pouze v mimořádných situacích uvedených v čl. 18 odst. 1 této směrnice, je třeba konstatovat, jak v podstatě uvedl generální advokát v bodech 64 a 69 svého stanoviska, že ze znění této směrnice ani z její systematiky nevyplývá, že by tyto situace představovaly jediné důvody, které mohou být členskými státy uplatněny za účelem odchýlení se od zásady umístování zajištěných státních příslušníků třetích zemí pro účely vyhoštění do zvláštních zařízení uvedených v čl. 16 odst. 1 první větě směrnice 2008/115.
- 37 Pokud jde zadruhé o účel směrnice 2008/115, je jejím cílem, jak vyplývá z bodů 2 a 4 jejího odůvodnění, zavést účinnou politiku pro vyhošťování a dobrovolný návrat při plném respektování základních práv a důstojnosti dotčených osob (rozsudek ze dne 19. června 2018, Gnandi, C-181/16, EU:C:2018:465, bod 48 a citovaná judikatura).
- 38 Kromě toho je třeba uvést, že každé nařízené zajištění, na které se vztahuje směrnice 2008/115, podléhá striktním podmínkám ustanovení kapitoly IV uvedené směrnice, aby bylo zajištěno dodržení zásady proporcionality s ohledem na užití prostředky a sledované cíle, a dále musí dodržovat základní práva dotčených státních příslušníků třetích zemí (rozsudek ze dne 5. června 2014, Mahdi, C-146/14 PPU, EU:C:2014:1320, bod 55). Podle bodu 6 odůvodnění směrnice 2008/115 by rozhodnutí podle této směrnice měla být přijímána individuálně a měla by být založena na objektivních kritériích (rozsudek ze dne 5. června 2014, Mahdi, C-146/14 PPU, EU:C:2014:1320, bod 70).
- 39 Z předcházejících úvah vyplývá, že čl. 16 odst. 1 druhá věta uvedené směrnice umožňuje členským státům výjimečně a nad rámec situací výslovně uvedených v čl. 18 odst. 1 směrnice 2008/115 umístit neoprávněně pobývající státní příslušníky třetích zemí pro účely vyhoštění do věznice, pokud z důvodu zvláštních okolností projednávaného případu nemohou splnit cíle sledované touto směrnicí jejich zajištěním ve zvláštních zařízeních.
- 40 V projednávaném případě § 62a odst. 1 AufenthG stanoví, že zajištění pro účely vyhoštění se zpravidla vykonává ve zvláštních zajišťovacích zařízeních a výjimečně ve věznici, pokud cizinec představuje vážnou hrozbu pro tělesnou integritu a život třetích osob nebo pro významné právem chráněné zájmy vnitřní bezpečnosti. V takovém případě jsou cizinci zajištění pro účely vyhoštění umístěni odděleně od běžných vězňů.
- 41 Důvody uvedené v této právní úpravě k odůvodnění výkonu zajištění pro účely vyhoštění ve věznici jsou tedy součástí veřejného pořádku a veřejné bezpečnosti. Taková hrozba může výjimečně odůvodnit výkon zajištění pro účely vyhoštění státního příslušníka třetí země ve věznici odděleně od běžných vězňů podle čl. 16 odst. 1 druhé věty směrnice 2008/115 za účelem zajištění řádného průběhu řízení o vyhoštění v souladu s cíli sledovanými touto směrnicí.

- 42 V této souvislosti je třeba připomenout, že i když v podstatě členské státy mají možnost v souladu s vnitrostátními potřebami, které se mohou v jednotlivých členských státech a v různých obdobích lišit, určit požadavky veřejného pořádku, nic to nemění na tom, že v kontextu Unie, a zejména mají-li tyto požadavky odůvodnit odchylku od povinnosti koncipované za účelem zajištění dodržování lidských práv státních příslušníků třetích zemí při jejich vyhoštění z Unie, musí být chápány striktně, takže jejich dosah nemůže být určován jednostranně každým členským státem bez kontroly ze strany unijních orgánů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. června 2015, Zh. a O., C-554/13, EU:C:2015:377, bod 48 a citovaná judikatura).
- 43 Pokud jde o výklad pojmu „hrozba pro veřejný pořádek“ uvedeného v čl. 7 odst. 4 směrnice 2008/115, Soudní dvůr rozhodl, že tento pojem předpokládá v každém případě kromě narušení společenského pořádku, které představují všechna porušení zákona, existenci skutečného, aktuálního a dostatečně závažného ohrožení některého základního zájmu společnosti (rozsudek ze dne 11. června 2015, Zh. a O., C-554/13, EU:C:2015:377, bod 60).
- 44 Pokud jde o pojem „veřejná bezpečnost“, z judikatury Soudního dvora vyplývá, že tento pojem zahrnuje vnitřní i vnější bezpečnost členského státu, a tedy veřejná bezpečnost může být dotčena zásahem do funkčnosti základních institucí a veřejných služeb, jakož i přežití obyvatelstva, stejně jako nebezpečím vážného narušení vnějších vztahů nebo mírového soužití národů anebo zásahem do vojenských zájmů (rozsudek ze dne 15. února 2016, N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, bod 66).
- 45 Jak přitom uvedl generální advokát v bodě 77 svého stanoviska, požadavek skutečného, aktuálního a dostatečně závažného ohrožení některého ze základních zájmů společnosti jako důvodu pro zkrácení nebo vyloučení lhůty k dobrovolnému opuštění území státním příslušníkem třetí země podle čl. 7 odst. 4 směrnice 2008/115, je *a fortiori* nezbytný k odůvodnění výkonu zajištění pro účely vyhoštění ve věznici na základě čl. 16 odst. 1 druhé věty směrnice 2008/115.
- 46 Narušení veřejného pořádku nebo národní bezpečnosti tedy může odůvodňovat umístění zajištěného státního příslušníka třetí země pro účely vyhoštění do věznice podle čl. 16 odst. 1 druhé věty směrnice 2008/115 pouze za podmínky, že jeho individuální chování představuje skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého základního zájmu společnosti nebo vnitřní či vnější bezpečnosti dotčeného členského státu (tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. února 2016, N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, bod 67).
- 47 Předkládajícímu soudu přísluší, aby ověřil, zda jsou tyto podmínky ve věci v původním řízení naplněny.
- 48 S ohledem na všechny předcházející úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že čl. 16 odst. 1 směrnice 2008/115 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která umožňuje neoprávněně pobývajícího státního příslušníka třetí země zajistit pro účely vyhoštění ve věznici, a to odděleně od běžných vězňů, z důvodu, že tato osoba představuje skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého základního zájmu společnosti nebo vnitřní či vnější bezpečnosti dotčeného členského státu.

K nákladům řízení

- 49 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Článek 16 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která umožňuje neoprávněně pobývajícího státního příslušníka třetí země zajistit pro účely vyhoštění ve věznici, a to odděleně od běžných vězňů, z důvodu, že tato osoba představuje skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého základního zájmu společnosti nebo vnitřní či vnější bezpečnosti dotčeného členského státu.

Podpisy.